

การใช้สนามทุ่นระเบิดทางยุทธวิธี

ทุ่นระเบิด เป็นเครื่องกีดขวางที่ดีที่สุด ติดตั้งรื้อถอนง่าย ทำลายกำลัง และขวัญของข้าศึกให้ต่ำลง และสนามทุ่นระเบิด เป็นเครื่องช่วยสนับสนุนการรบ ด้วยวิธีรุก รับ และร่นถอย เพื่อยับยั้ง สกัดกั้น และหันเหขบวนการเคลื่อนที่ของข้าศึก สนามทุ่นระเบิดควรมีการลาดตระเวน การตรวจการณ์ และการยิงคุ้มครอง

การวางสนามทุ่นระเบิด มีอยู่ 4 วิธี

1. วิธีเร่งด่วน เพื่อเป็นเครื่องกีดขวางในระยะเวลานั้นๆ การวางแบบนี้จะไม่ใช้หน่วยทหารช่าง และเจ้าหน้าที่พิเศษใดๆ ทุ่นระเบิดมักจะวางบนพื้นดิน แล้วทำการพรางมากกว่าฝังดิน
2. วิธีประณีต ใช้สำหรับการวางสนามทุ่นระเบิดตามแผนการปฏิบัติการทางยุทธวิธี และตามแผนฉากขัดขวาง จะกระทำเมื่อมีเวลา , วัสดุอุปกรณ์ และทุ่นระเบิดอย่างเพียงพอ จะได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยทหารช่าง การวางสนามทุ่นระเบิดวิธีประณีตนี้ ตามปกติจะวางตามแบบมาตรฐาน และทุ่นระเบิดทำการซ่อนพราง และฝังดิน
3. วิธีพิเศษ การวางทุ่นระเบิดตามทางรถไฟ เส้นทางคมนาคม ลำธาร หรือท่าลู่ข้าม และเป้าหมายพิเศษอื่นๆ ต้องใช้เทคนิคพิเศษ การแสวงเครื่อง การดัดแปลง จำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และความชำนาญพิเศษ ตลอดจนการวางในเวลากลางคืนด้วย
4. วิธีไปรยหว่าน การไปรยหว่านทุ่นระเบิดลงในพื้นที่เป้าหมายโดยการยิงจากปืนใหญ่ เครื่องบินจรวด ยานพาหนะ ตลอดจนขว้างด้วยมือ เมื่อต้องการวางทุ่นระเบิดจำนวนมาก และรวดเร็ว

ความแน่นของสนามทุ่นระเบิด

ความแน่นของสนามทุ่นระเบิด คือ ผลเฉลี่ยของจำนวนทุ่นระเบิดต่อความกว้างด้านหน้า 1 ม. มีความมุ่งหมาย เพื่อใช้วางแผนการส่งกำลังบำรุง

การแบ่งสนามทุ่นระเบิดทางยุทธวิธี

เราสามารถแบ่งตามหลักการใช้ทางยุทธวิธี ออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. สนามทุ่นระเบิดป้องกันตน เพื่อใช้ป้องกันตนในระยะใกล้ เพิ่มอำนาจการยิง ให้กับอาวุธป้องกันที่ตั้ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ
 - 1.1 แบบเร่งด่วน ใช้ป้องกันตนเพื่อออกปฏิบัติการทางยุทธวิธี ในห้วงระยะเวลานั้นๆ หรือป้องกันที่พักรวม แหล่งงาน ใช้ทุ่นระเบิดที่มีอยู่ในอัตรามูลฐานของหน่วย ทุ่นระเบิดที่ใช้จะต้องติดตั้งรื้อถอนง่าย ผู้มีอำนาจในการสั่งวาง คือ ผบ.หน่วย ระดับ ผบ.พัน หรืออาจมอบอำนาจให้ ผบ.ร้อย หรือผบ.หมวดได้ ใช้แบบบันทึกสนามทุ่นระเบิด ทบ. 462 - 035 เมื่อหน่วยออกจากพื้นที่จะต้องรื้อถอนทุ่นระเบิดออกไปด้วย

1.2 แบบประณีต ใช้ป้องกันตนในระยะใกล้ ป้องกันอาคาร คลัง สป. และสนามบิน ใช้ทุ่นระเบิดในอัตรามูลฐานของหน่วย และคลังท้องถิ่น ผู้มีอำนาจในการสั่งวาง คือ ผบ.พัน หรือผบ.หน่วยที่ตั้งใช้แบบบันทึกสนามทุ่นระเบิด ทบ. 462 - 034 เมื่อหน่วยออกจากพื้นที่ จะรื้อถอน หรือส่งมอบให้หน่วยใหม่ที่มาผดัดเปลี่ยน จะต้องรายงานการส่งมอบสนามทุ่นระเบิด ให้หน่วยเหนือด้วย

2. สนามทุ่นระเบิดยุทธวิธี คือ สนามทุ่นระเบิดที่ใช้ตามการปฏิบัติการทางยุทธวิธีของกองพล ความมุ่งหมายเพื่อแยกอุปขบวน ตรึงกำลัง หันเหอุปขบวน และสกัดกั้นข้าศึก อาจวางตามแผนฉากขัดขวางของกองพล อำนาจการสั่งวางคือ ผบ.พล. อาจมอบอำนาจให้ ผบ.กรม หรือเทียบเท่า ใช้แบบบันทึกสนามทุ่นระเบิด ทบ. 462 - 034

3. สนามทุ่นระเบิดเฉพาะตำบล คือ สนามทุ่นระเบิดที่ใช้ในพื้นที่หน้าขอบหน้าที่มั่น รูปร่างลักษณะไม่แน่นอน อาจวางเป็นกลุ่ม หรือเป็นพื้นที่ เพื่อให้ข้าศึกเสียอุปขบวน ขัดขวางการใช้พื้นที่สำคัญ อำนาจการสั่งวาง คือ ผบ.พล. อาจมอบอำนาจให้ ผบ.กรม. ได้ ใช้แบบบันทึกสนามทุ่นระเบิด ทบ. 462 - 034

4. สนามทุ่นระเบิดขัดขวาง คือ สนามทุ่นระเบิดที่ขัดขวางข้าศึกในการใช้เส้นทาง พื้นที่สำคัญ อาคาร และยุทธโศภรณ์ที่ถูกทิ้ง ใช้ปฏิบัติการในทางลึก ประกอบแผนการรบแบบร่นถอย เตรียมการทำลาย เส้นทางคมนาคม สะพาน อำนาจการสั่งวาง คือ แม่ทัพภาค อาจมอบอำนาจให้ ผบ.พล. ใช้แบบบันทึกสนามทุ่นระเบิด ทบ. 462 - 034

5. สนามทุ่นระเบิดลวง คือ พื้นที่ลวงข้าศึกให้คิดว่าเป็นสนามทุ่นระเบิดจริง ใช้ประกอบกับสนามทุ่นระเบิดที่กล่าวมาแล้ว ต้องทำลักษณะรูปร่าง และอุปกรณ์ให้เหมือนสนามทุ่นระเบิดจริงทุกอย่าง ใช้เมื่อมีกำลังพล อุปกรณ์ และเวลาจำกัด หรือใช้เป็นช่องทางผ่านในสนามทุ่นระเบิด ผู้มีอำนาจในการสั่งวาง คือ ผู้มีอำนาจในการวางสนามทุ่นระเบิดจริง

หลักเกณฑ์การใช้สนามทุ่นระเบิด

1. เป้าหมายทางยุทธวิธี
2. ขีดความสามารถของหน่วยที่วางสนามทุ่นระเบิด
3. จำนวนทุ่นระเบิดที่มี
4. เส้นทางเข้าไปสู่ตำบลที่วางสนามทุ่นระเบิด
5. ขีดความสามารถของข้าศึก
6. ขีดความสามารถของการใช้ทุ่นระเบิดเคมี

การลาดตระเวนตำบลที่วางสนามฟุตบอล

1. ตำบลที่วางสนามฟุตบอลที่แท้จริง
2. ทางเข้าสู่ตำบลที่วางสนามฟุตบอล
3. สถานการณ์ของข้าศึก
4. ลักษณะภูมิประเทศ
5. บริเวณถนน รอยทางเก่า
6. บริเวณชายหาด และที่ลุ่มน้ำ

การประสานแผนการปฏิบัติต่างๆ

1. แผนการถอนกำลัง
2. แผนการลาดตระเวน
3. แผนการยิง
4. แผนการส่งกำลังบำรุง
5. แผนการตีโต้ตอบ
6. แผนของหน่วยข้างเคียง

หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา และฝ่ายอำนวยการ

1. นายทหารฝ่ายยุทธการ
2. การควบคุมการปฏิบัติการ
3. การปฏิบัติ
4. การส่งกำลังบำรุง
5. การข่าวกรอง
6. การยิงสนับสนุน

ผู้บังคับทหารช่าง

1. การกำหนดความต้องการ
2. การทำข้อพิจารณาภูมิประเทศ
3. แผนการใช้สนามฟุตบอล
4. การกำกับดูแลทางเทคนิค
5. การรายงาน และการบันทึก
6. การติดต่อ และประสานงานกับหน่วยอื่น

ความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วยทหารขนาดเล็ก

ผู้บังคับหน่วยจะต้องรู้ขีดความสามารถของหน่วยของตน ฝึกกำลังพลให้มีขีดความสามารถในการใช้สงครามทุ่นระเบิด และใช้หลักการเป็นผู้นำหน่วย เพื่อปกครองบังคับบัญชา และการสั่งการในหน่วยของตน